

Σύμφωνα με την κυρίαρχη εκδοχή, μετά τον αφανισμό του πατέρα της (Σαλμωνέα), ο Δίας φρόντισε ώστε η Τυρώ, να βρεθεί στο σπίτι του θείου της, Κρηθέα, βασιλιά στην Ιωλκό, πόλη της θεσσαλικής Μαγνησίας. Εκεί, ερωτεύτηκε τον Ενιπέα, θείκη ενσάρκωση του ομώνυμου μεγάλου παραπόταμου (σήμερα, Τσαναρλή) που χύνεται στον Πηνειό στο ύψος της Λάρισας και πηγάζει από την Όθρη. Ήμεροβραδιαζόταν λοιπόν η Τυρώ στις όχθες του Ενιπέα αλλά ανταπόκριση δεν έβρισκε. Όσπου την είδε ο Ποσειδώνας, την νοστιμεύτηκε, μεταμορφώθηκε σε Ενιπέα και την πήρε. Μετά, της φανερώθηκε και της είπε, τι να κάνει, όταν θα γεννιόνταν τα δίδυμα, καρποί της ένωσής τους.

Τα μωρά ήρθαν στον κόσμο κρυφά και η μάνα τους τα παράτησε σε μια σκάφη, στο δάσος. Το ένα, το λυπήθηκε μια σκυλίτσα και το βύζαξε. Το άλλο το πάτησε κατά λάθος ένα άλογο κι έβαλε τα κλάματα. Τα άκουσε ο βοσκός των αλόγων και τα πήρε κοντά του να τα μεγαλώσει η γυναίκα του. Αυτόν που η σκυλίτσα λυπήθηκε («κατελέησε»), τον είπαν Νηλέα. Εκείνον που πάτησε το άλογο κι από το κλάμα είχε μελανιάσει (είχε γίνει «πελιός»), τον ονόμασαν Πελία. Όταν πια τα δίδυμα μεγάλωσαν, η Τυρώ άκουσε τον βοσκό να λέει με ποιον τρόπο τα βρήκε και τα αναγνώρισε. Στο μεσοδιάστημα όμως, είχε παντρευτεί τον θείο της, τον Κρηθέα, και μαζί του είχε αποκτήσει τρεις γιους: Τους Αίσιονα, Αμυθάονα και Φέρη.

Ο Φρίξος και η Έλλη

Όσο να συμβούν όλα αυτά, ο Αθάμας (γιος κι αυτός του Αιόλου κι αδερφός του Κρηθέα) είχε γίνει βασιλιάς της Βοιωτίας κατά μια παραλλαγή, μόνο του Ορχομενού κατά μιαν άλλη, της Θεσσαλίας κατά μια τρίτη (της Αθαμαντίας στην Φθιώτιδα, κατά μια τέταρτη). Πήρε γυναίκα του την Νεφέλη (θεά, σύμφωνα με κάποια εκδοχή) κι απέκτησε μαζί της δυο παιδιά: Τον Φρίξο και την Έλλη. Μετά, χώρισε τη Νεφέλη και παντρεύτηκε την κακιά Ινώ που του γέννησε δυο αγόρια: Τον Λέαρχο και τον Μελικέρτη. Η Ινώ ήταν αδερφή της Σεμέλης, με την οποία ο Δίας απέκτησε τον θεό Διόνυσο. Για να σώσει τον γιο του, τον Διόνυσο, από τον

θυμό της Ήρας, ο αρχηγός των θεών τον έδωσε στην Ινώ και τον Αθάμα να τον μεγαλώσουν κρυφά, σαν κορίτσι. Φυσικά, η Ήρα κάτι τέτοια δεν τα μασούσε. Απλά, περίμενε.

Για να ξεμπερδεύει με τον Φρίξο και την Έλλη, η Ινώ έστησε ολόκληρη μηχανή: Έπεισε τις γυναίκες του βασιλείου να ψιλοπήσουν στην φωτιά κρυφά τους σπόρους που οι άντρες φύλαγαν για την επόμενη σπορά. Οι άντρες δεν κατάλαβαν τίποτα κι έσπειραν τους φρυγμένους σπόρους, οπότε στάχυ δεν φύτρωσε στην επικράτεια. Ο Αθάμας έστειλε απεσταλμένους στους Δελφούς να ρωτήσουν, τι πρέπει να γίνει. Η Ινώ τους δωροδόκησε να πουν ότι έπρεπε να θυσιαστούν ο Φρίξος και η Έλλη, προκειμένου να φυτρώσουν πάλι στάχυα. Ο Αθάμας αρνιόταν αλλά οι αγρότες ξεσηκώθηκαν. Οπότε αναγκάστηκε να οδηγήσει τα παιδιά του στον βωμό. Η Νεφέλη όμως είχε ένα χρυσόμαλλο κριάρι που της χάρισε ο Ερμής και που μπορούσε να πετά. Την κατάλληλη στιγμή, το κριάρι εμφανίστηκε στον βωμό. Τα παιδιά το καβαλίκεψαν και πέταξαν μακριά.

Ήταν η ώρα να μπει στη μέση και η Ήρα. Με δικά της μάγια, ο Αθάμας και η Ινώ τρελάθηκαν. Ο Αθάμας σκότωσε τον πρώτο τους γιο, Λέαρχο, νομιζοντάς τον για ελάφι και η Ινώ έριξε τον δεύτερο, τον Μελικέρτη, σε ένα καζάνι με βραστό νερό. Μόλις κατάλαβε ότι τον σκότωσε, αποτρελάθηκε, το πήρε στην αγκαλιά της κι άρχισε να τρέχει. Έφτασε ως τον Σαρωνικό, βούτηξε στα βαθιά και πνίγηκε.

Αυτή τη φορά, ο Αθάμας πήγε μόνος του στους Δελφούς, να ρωτήσει τι θα απογίνει. Η Πυθία του είπε να πάει να μείνει εκεί, όπου θα του κάνουν το τραπέζι κάποια άγρια θηρία. Ξεκίνησε να περιπλανιέται. Σε μια πλαγιά της Πίνδου, είδε μια αγέλη λύκων να κατασπαράζει ένα κοπάδι πρόβατα. Μόλις οι λύκοι τον αντελήφθησαν, έφυγαν. Ο Αθάμας σκέφτηκε ότι αυτό ήταν το τραπέζωμα του χρησμού κι εγκαταστάθηκε εκεί.

Κατά μian άλλη εκδοχή, οι Λαπίθες ήταν που έδιωξαν στην Ήπειρο τους Αθαμάνες οι οποίοι πρώτα κατοικούσαν στην Αθαμαντία της Θεσσαλίας. Κατά μια άλλη, ο Αθάμας κατέφυγε στη Βοιωτία, όπου παντρεύτηκε την Θεμιστώ (κόρη του Υφέα, γιου του Πηνειού) και πήρε μια περιοχή που του χάρισε ο μελλοντικός γαμπρός του, Ανδρέας, γιος κι αυτός του Πηνειού.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Απριλίου 2021)